

at give Kolf Udgang til Forsikringen og sige: Det skal ordnes paa den Maade, at naar Du en Gang har sagt, at Du vil ind, skal Du blive der — selv om man stiller sig saaledes, bliver det meget lidet tilfredsstillende for vedkommende, thi saa vilde de tro: Nu komme vi med i Forsikringen, men de komme der kun, for saa vidt Kommunalbestyrelserne optage dem paa de fremsendte Bletter, eller for saa vidt de selv begære sig optagne. Men i den Henseende vil det være overordentlig vanskeligt, navnlig i de store Byer, at komme til en udtømmende Optagelse af de paagældende; derfor tror jeg, at det er rigtigt og i Princippet det bedste, at stille dem paa den Maade, her er slet, og jeg kan heller ikke se, at der kan være noget som helst i Vejen for at gøre det. De Enkeltheder, det ærede Medlem omtalte, antager jeg, vi kunne lade blive liggende til nærmere Forhandling i Udvalg; jeg skal kun nævne et enkelt Punkt, som ogsaa har været fremdraget fra anden Side; der var et æret Medlem, der omtalte § 27, hvor der staar — det er bedst, jeg citerer det, der staar, thi jeg synes ikke, det er blevet ret forstaaet: „Naar det oplyses for Anstaltens Bestyrer, at en Arbejdsgiver i en af de under Loven faldende Virksomheder ved Henlæggelse af Fonds, hvis Anvendelse til Formaalet er betrygget paa retsgyldig Maade, har sikret Arbejderne og deres efterladte mindst den samme Hjælp ved indtræffende Ulykkestilfælde, som ved nærværende Lov foreskrevet“, kan han fritages for at komme ind under Loven. Da der allerede eksisterer flige Tilfælde, hvor vedkommende ved Henlæggelse af Fonds, altsaa ved Midler, der ere anbragte sikkert, altsaa juridisk sikkert har gjort det Skridt, som kræves af ham ifølge Loven, synes jeg, at det vil være lidt urimeligt at forlange, at de skulde opgive dette og gaa ind under Loven. Jeg tror at kunne sige, at de Betingelser, her staa, ere saa strænge, at ikke let nogen skal opfylde dem uden med meget bethdelige Ofre. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm) spurgte — om jeg huffer ret, i denne Forbindelse — om der derved er tænkt paa, at en Arbejdsgiver indlader sig med en privat Forsikringsanstalt, og paa den Maade frigør sig for Lovbestemmelsen, da kan der slet ikke være Tale om, at denne Bestemmelse falder ind under den her paagældende, thi her er det Fonds, der skulle være henlagte; vil han, kan han tage Rente deraf, og vil han paa et senere Stadium gøre det, naar Ulykken indtræffer, kan han købe en Forsikring, selvstændig kun i en solid Anstalt, det er et andet Spørgsmaal;

men han kan ikke frigøre sig ved at indmelde sine Arbejdere i en hvilken som helst Forsikringsanstalt, den være nu solid eller mindre solid. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds var meget misfornøjet med Loven og fandt slet ikke, at der var nogen som helst Forstand i alt det, man her vilde gennemføre. Staten skulde med et Slag overtage det hele, saa blev det godt. Hvis det ærede Medlem havde nogen Udsigt til at sætte det igennem, var det en anden Sag; jeg kunde ganske vist ikke understøtte denne Tanke; men jeg synes ikke, at det ærede Medlem burde bruge saa haarde Ord om Loven, som Tilfældet var, naar han dog paa et senere Stadium gaar ind paa at analysere de enkelte Bestemmelser og synes, at naar man kunde faa en Endring i enkelte Bestemmelser, var det dog noget, der kunde være Tale om, man kunde opnaa. Det ærede Medlem er i højeste Grad utilfreds med, at man har glemt sundhedsfarlige Erhverv og glemt Alderdomsforsørgelse og Sygeforsikring. Jeg skal kun sige, at jeg veed godt, at der kan være Villighed i at ordne sig overfor sundhedsfarlige Erhverv, men det er man ikke i Stand til i dette Øjeblik, for man har gjort de nødvendige Forundersøgelser. Hvis man vil modsætte sig et Forslag, der kan gøre nogen Nytte, fordi man ikke kan faa alt paa een Gang, kan man jo gøre det, men hvorvidt det er rigtigt og helst, er et Spørgsmaal for sig selv. Jeg vil sige det ærede Medlem min Mening om denne Sag, at selv om det ærede Medlem er nok saa misfornøjet med dette Forslag og bekæmper det og nok saa meget erklærer, at det ikke duer, og at han ikke sætter Pris paa det, vil Forslaget dog, hvis det bliver gennemført og bliver til Lov, komme til at gøre sin Nytte i Livet, og adskillige af dem, for hvem det ærede Medlem taler, ville faa Gavn og Glæde af dette Forslag, hvis det kommer til at træde ud i Livet. Vil det ærede Medlem ikke være med til at virke for dets Fremme, bliver det jo hans egen Sag. Den tykke Lov forsikrer for alle Tilfælde, siger det ærede Medlem bl. a., naar undtages forfæltig og grov Uagtsomhed. Det ærede Medlem og for Resten ogsaa et andet æret Medlem var saa overmaade bange for dette. Jeg tror imidlertid ikke, de havde Grund til at være bange for det. Jeg holder mig til, hvad en anden æret Taler har sagt, nemlig at nogen Vilje og Selvstændighed skal man forlange af ethvert Menneske, men grov Uagtsomhed er noget, som ikke saa let bliver konstateret. Det er et gammelt juridisk Begreb. Det er ingenlunde let at sælde en Mand paa Grund af grov Uagtsomhed, og hvad Arbejdsgive-